

1994

SÁBADO 26 DE MARZO
8:30 DA TARDE
IGREXA PARROQUIAL

CONCERTO DE MÚSICA RELIXIOSA

BANDA MUNICIPAL DE RIBADEO

**EXCMO.
CONCELLO DE RIBADEO**

Port-Bou-Saraxevo

«Só deberan cantar da morte
quen cuxo canto
é máis forte que a morte»

Oscar Wilde

Tentarei explicar o binómio toponímico do título e talvez logre que ouvintes e lectores acaden comprender (e oxalá que apreixar) a obra através da asimilación da intención, do impulso ético e estético que me levou a escribela. Ao cabo, trascendería un meu sentimento: apaixóame a música de Stravinsky, e porque me apaixoa, precisamente, non acredito na súa tese sobre a incapacidade artística da música como vehículo de expresión espiritual, na miña convición técnica de que coa música podemos ir alén do exclusivamente cerebral.

Walter Benjamin é, se cadra, a referéncia cultural de maior densidade en min establecida. Do seu pensar, por quen asina torpemente lido, conclúese unha síntese de radicalidade conceitual e heterodoxa instrumentalidade. Todo o contrario dos parámetros que levan a dramas como o de Bósnia. O autor desa maravilla da concisión literaria, da micro-prosa como expresión final dun universo filosófico de imensa bagaxe que é *Einbahnstrasse* (*Dirección única*) morreu en Port Bou, a pequenísima localidade fronteiriza catalana, o 26 de Setembro de 1940. Fuxia da Xestapo. Esgotadas as forzas, Benjamin inxeriu unha sobredose de píldoras de morfina. Europa caía nas gadoupas nazis. Ninguén sabe da tumba de Benjamin no cemitério de Port Bou.

O afeizoado saberá de seguro como remataba o violoncelista Pau Casals os seus recitais no exilio: coa interpretación monódica, a só, da canción popular catalana *El cant dells ocells*. O home que cando, nun ensaio, foi informado do comezo en África da sublevación franquista reaccionou pedindo á orquestra que dirixia que atacase con maior énfase á *Oda á Liberdade* da Novena de Beethoven, convertiu o lamento dos *ocells*, co seu permanente xesto posterior, nun canto contra toda barbárie. Sobre o tema da canción, ou máis concisamente, sobre o seu motivo celular, compuxemos unha marcha para banda sinfónica. Fúnebre. Coa descoñecida e cultural Saraxevo no entrecello, nos miolos. Que diría, que escribiría o profético Benjamin de coñecer a desfeita Bósnia? Susan Sontag, quen si estivo no Saraxevo bombardeado, ten escrito sobre Benjamin: «*Pensa en sí mesmo. No día do xuício final, o último dos intelectuais —ese héroi saturniano da cultura moderna, coas súas ruínas, as súas visións agresivas, os seus ensoños, a súa irremediábel tristura e a súa ollada sempre cara abaixo— explicará que ten tomado diversas “posicións” e que ten defendido a vida do espírito até o final, con todo o rigor e a inhumanidade que puido*».

Port-Bou-Saraxevo estreouse (Viveiro, 12 de Marzo) encardinada nun programa (éste de agora en Ribadeo) non por substancialmente relixioso, confisional. Co «*Adagio* de Tomaso Albinoni, que outro celista, o bósnio Vedran Smailovic, toca por toda Europa para reclamar o fin da guerra balcánica; co *Stabat Mater* de Pergolesi, que os restos da Orquestra Sinfónica de Saraxevo tocaron nos restos da catedral da cidade na Noiteboa de 1992.

A Banda que estrea *Port Bou-Saraxevo*, a Municipal de Ribadeo, estiliza progresivamente os seus programas en concienciada consoáncia co mundo e coa cultura. Non hai nada de apocalíptico e menos de decadente en que na recorrente toponimia cheguemos, por Páscoa, á música fúnebre. Tocamos ao principio lixeiros paso-dobres (*Lugo-Ferrol*, *Ponteareas*); os pes de *Ribadeo* sentiron as vibracións ternárias dos vales de Viena; de *Port Bou* a *Saraxevo* cun canto, así e todo, de esperanza.

H.N.

P R O G R A M A

I

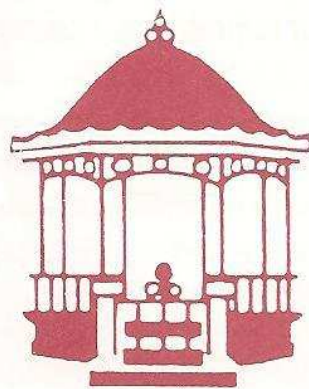
- Prelúdio coral* Willy Hautvast
- Marcha fúnebre da*
Sonata n.º 2, Op. 35, en Si bemol menor F. Chopin
- Stabat Mater*
(Introducción e «Quando Corpus morietur») J.B. Pergolesi
Solistas: Rubén Solloso Irímia e
Diego Riaño Méndez,
Fliscornos
- Adagio* T. Albinoni
(Arr.: W. Hautvast)
- Port-Bou-Saraxevo* Hernán Naval

II

- Panis angelicus* C. Franck
Cuarteto de Metais:
Rubén Solloso, Fliscorno
Víctor M. Sanjurjo Rio, Trompeta
Aurora Fernández Peña, Trombón
Beatriz Lombao Gómez, Bombardino
- Ave verum corpus* W.A.. Mozart
- Música fúnebre masónica, KV 477* W.A. Mozart
- Tres espiritoais negros* Arr.: Ted Huggens
I. The crucifixion
II. Steal away
III. Sometimes I feel like a Motherless Child
- Jesus Christ Superstar (Seleición)* Lloyd Webber
(Arr.: W. Hautvast)

Director

HERNÁN NAVAL

ASOCIACIÓN
AMADORES DA MÚSICA

ACADÉMIA DE MÚSICA
«CARLOS A. FDEZ.-CID»